

คุย กับ ผู้อ่าน

เมื่อกลางเดือนกันยายน ผมเดินทางไปประชุมคณะกรรมการภูมิภาค (Regional Committee) ขององค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ที่เมืองเปียงยาง คณะกรรมการภูมิภาคเป็นองค์กรสูงสุดขององค์การอนามัยโลกภูมิภาค สำหรับภูมิภาคเอเชียอาคเนย์มีสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) เป็นสมาชิกอยู่ด้วยประเทศหนึ่ง เมืองหลวงของประเทศนี้คือเปียงยาง

ในการไปเปียงยางต้องผ่านปากกึ่ง เพื่อทำวีซ่าและเปลี่ยนเครื่องบิน ผมเคยไปปากกึ่งครั้งหนึ่งเมื่อ ๓ ปีก่อน ไปคราวนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากนโยบายทันสมัยของรัฐบาลปัจจุบันมีรถมากขึ้นติดหูติดตา จนการจราจรติดขัด ถ้าการจราจรติดขัดเป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย กรุงเทพฯ ก็คล้ายๆ ในโรงแรมยานจึงที่ไปพักนั้นมีเดินดิสโก้แดนกันซึ่งๆ ซึ่งก็แปลกที่ไม่ค่อยมีคนจีนดูบูหรืกันวันคลั่งไปหมด บางโต๊ะสูบหมตทุกคนรอบโต๊ะเลย เรื่องนี้จีนเห็นจะสู้ไทยซึ่งกำลังรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่กันอย่างเข้มแข็งไม่ได้ และก็อย่าลืมมะครับเดือนตุลาคมนี้ แพทย์ชนบทจะวิ่งทั่วประเทศเพื่อรณรงค์การไม่สูบบุหรี่ ท่านผู้ใดสนับสนุนโปรดช่วยกันลงนามด้วย

นายแพทย์อุทัย สุตสุข รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งวันที่ ๑ ตุลาคมนี้ ย้ายมาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ กล่าวว่า “อย่างนี้คอยดูนะอีก ๕ ปีจะมีโสเภณีในเมืองจีน” ขณะนั้นพอดีหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าที่เมืองกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน มีผู้ไปหลอกผู้หญิงมาเป็นโสเภณี ๑๐ คน ถูกตัดสินประหารชีวิต คุณหมออุทัย พอทราบเรื่องนี้ถึงกับกลับความเห็นว่า “ถ้าลงถึงประหารชีวิตอีก ๕ ปี ก็น่ากลัวจะยังไม่มีโสเภณี” พวกเราคนไทยเลยพูดกันว่าถ้าเป็นที่ประเทศไทย คงมีคนถูกประหารชีวิตเพราะเรื่องนี้กันเป็นจำนวนมาก รวมทั้งตำรวจด้วย

ที่เปียงยาง (เกาหลีเหนือ) มีสองคนที่มีอาการหนักทางความคิด คือ นายแพทย์ดำรงค์ บุญยืน ผู้อำนวยการกองแผนงาน และนายแพทย์สมควร จำปี ผู้ผู้อำนวยการกองสุขศึกษา เพราะอะไร ๆ ดูมันกลับตาลปัตรกับของเรา เช่น ทุกคนมีงานทำ ไม่มีใครว่างงาน คนงานมีอาหารตมเกณฑ์ครบครัวละ ๔ ห้องฟรี อาหารฟรี การรักษาพยาบาลฟรี ได้เงินเดือน เดือนละประมาณ ๑๐๐-๑๕๐ วอน รัฐมนตรีเงินเดือนประมาณ ๒๐๐ วอน ไม่มีการวางแผนครอบครัว รัฐบาลให้มีลูกจำนวนเท่าไรก็ได้ เพราะไม่มีปัญหาในการเลี้ยงดู ตรงนี้ที่คุณหมอดำรงค์ไม่เข้าใจ เพราะในระบบเศรษฐกิจของเรา เราว่าถ้าป้องกันคนเกิดได้มากเท่าไร ก็ยิ่งทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น แสดงว่าระบบคิดเป็นคนละอย่าง คุณหมอสมควรถึงกับรำพึงรำพันออกมาดัง ๆ ว่า “เอ๊ โวย” จะเพราะแปลกใจหรือเหลือเชื่อก็ตามที่

ในโลกมีอะไรที่แปลก ๆ แตกต่างกันไป เราควรจะศึกษาข้อดีข้อเสียของแต่ละอย่าง และแสวงหาแนวทางให้เหมาะสมสอดคล้องกับชีวิตและสังคมของเราเอง พื้นฐานของเราเป็นพุทธ คงจะต้องเอาพุทธแท้เข้าแก้ปัญหาพุทธเทียมแก้ปัญหาไม่ได้จริงจัง

จรูญ อดิวิ